

Pedro Salinas

*La voz a ti debida.
Razón de amor.*

⇒ L'autor

Pedro Salinas (Madrid, 1891 – Boston, 1951). Poeta espanyol, membre de la Generació del 27, en la qual va destacar com a poeta de l'amor. Profund intel·lectual i humanista, Salinas va estudiar les carreres de dret i de filosofia i lletres. Va ser lector d'espanyol a la Universitat de París entre 1914 i 1917, any en què es va doctorar en lletres.

En la dècada de 1920 va començar una assídua col·laboració amb la *Revista de Occidente* i va ser catedràtic de Llengua i Literatura Espanyoles a les universitats de Sevilla i Múrcia. Va treballar com a lector d'espanyol a Cambridge. Al costat de Guillermo de Torre va dirigir la revista *Índice literario* (1932-1936). En aquest últim any va emigrar a Estats Units, on es va exercir com a professor en diferents universitats, i allí va viure fins a la seva mort, excepte alguns períodes en què va dictar classes a la Universitat de Sant Juan de Puerto Rico.

⇒ L'obra

Poeta subjectiu, hereu de la tradició amorosa de Garcilaso de la Vega i de Gustavo Adolfo Bécquer, el gran tema de la seva poesia va ser l'amor, a través del qual va matisar i va recrear la realitat i els objectes. En la seva producció es poden distingir tres etapes.

La primera, de poesia pura, influïda per Juan Ramón Jiménez, abasta des dels inicis fins a 1931 (*Presagios*, 1924; *Seguro azar*, 1929 i *Fábula y signo*, 1931).

La segona segueix fins a 1939 i va ser la de la poesia genuïnament amorosa, fruit de la seva apassionada relació amb la professora nord-americana Katherine Whitmore. El poeta celebra l'amor que dóna sentit al món; l'estimada és una criatura concreta, en un espai quotidià, amb la qual el poeta manté un col·loqui continu. L'amor de la seva lírica no és tormentós i sofert; és una força prodigiosa que dóna sentit a la vida (*La voz a ti debida*, 1933; *Razón de amor*, 1936 i *Largo lamento*, 1939).

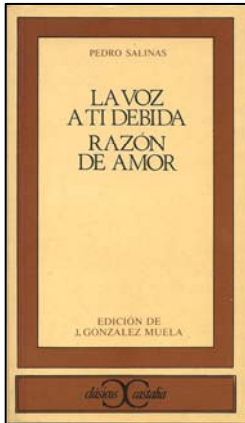
Les obres d'aquesta etapa es nodreixen d'una lírica en segona persona, vocativa, dirigida a la imatge de l'estimada. La dona és vista des d'una perspectiva de proximitat, com una amiga que es converteix en estimada en contemplar-se reflectida al "mirall ardent" que l'amor li ofereix. Tal activitat poètica, en la qual s'utilitzen elements mètrics molt tènues i lleus (metres curts, amb assonàncies d'una gran flexibilitat, que subratllen el ritme intern de les metàfores, les idees i la fluida elocució), troba la seva millor representació en *La voz a ti debida*, obra que ha influït profundament en la poesia espanyola.

La tercera etapa va de 1939 fins a la seva mort. La poesia d'aquests anys va reflectir les seves inquietuds filosòfiques, i una preocupació per la funció del poeta i de l'art, ja que el seu esperit humanista es va rebel·lar davant el món modern; però no va ser la seva poesia només intel·lectual, es va recolzar també en la sensualitat, en una visió còsmica però fortament emotiva. Tres llibres componen la producció d'aquest període: *El contemplado* (1946), *Todo más claro y otros poemas* (1949) i *Confianza 1942-1944*, (1955), recopilació de poemes dispersos publicada

pòstumament.

Salinas va escriure també nombrosos assajos crítics, entre els quals destaquen *Jorge Manrique o tradición y originalidad* (1947), *La poesía de Rubén Darío* (1947), *El defensor* (1948) i *Ensayos de literatura hispánica* (1958), relats (*El desnudo impecable y otras narraciones*, 1951) i diverses obres de teatre, la major part encara inèdites. En 2002 van aparèixer finalment les *Cartas a Katherine Whitmore*, un resum de la copiosa correspondència que va intercanviar amb la seva estimada, sobretot entre 1932 i 1939.

Salinas, Pedro. *La Voz a ti debida; Razón de amor*. Madrid: Castalia, 1987

La voz a ti debida (1933) és el primer llibre de la trilogia de temàtica amorosa formada per aquesta mateixa obra, *Razón de amor* (1936) i *Largo lamento* (1938), poemaris que constitueixen la segona etapa de la trajectòria poètica de l'autor i són l'expressió d'un procés amorós que va des de la trobada, l'intent de l'enamorat per descobrir l'essència de la dona estimada, la trobada de la parella i comiat parcial, i el final dolorós després d'un retrobament impossible. El títol *La voz a ti debida* procedeix d'un endecasílab extret de la segona estrofa de l'Ègloga III de Garcilaso de la Vega i pretén una reivindicació de les lletres clàssiques espanyoles que es combinarà amb l'esperit plenament renovador de la Generació del 27.

⇒ Bibliografia a la xarxa de biblioteques

- ☞ *Cartas de amor a Margarita : 1912-1915*. Madrid: Alianza, 1984. **92(Sal) Sal**
- ☞ *Cartas de viaje : 1912-1951*. Valencia: Pre-textos, 1996. **92(Sal) Sal**
- ☞ *Cartas a Katherine Withmore : 1932-1947*. Barcelona : Tusquets, 2002. **N 834 Sal**
- ☞ *Correspondencia : 1923-1951*. Barcelona: Tusquets, 1992. **N 834 Sal**
- ☞ *El Contemplado: tema con variaciones*. Madrid : Visor Libros, 2004 **P 834 Sal**
- ☞ *Jorge Manrique o tradición y originalidad*. Barcelona : Península, 2003. **834.3(Man) Sal**
- ☞ *La Poesía de Rubén Darío*. Barcelona : Península, 2005. **834B.3(Dar) Sal**
- ☞ *La Voz a ti debida*. Madrid: Alianza, 2005 **P 834 Sal**
- ☞ *Largo lamento*. Barcelona: Crítica, 2005 **P 834 Sal**
- ☞ *Poesías completas*. Barcelona : Lumen, 2003. **P 834 Sal**
- ☞ *La Bomba increíble: fabulación*. Madrid : Viamonte, 1997. **N Sal**
- ☞ *Narraciones completas*. Barcelona: Península, 1998. **N Sal**

Sobre Pedro Salinas i la seva obra:

- ☞ Bellido Torrejón, Carmina. *Salinas: la obra poética de Pedro Salinas*. Madrid: Alhambra Longman, 1992. **834.3(Sal) Bel**
- ☞ Gómez Toré, José Luis. *Pedro Salinas*. Madrid: Eneida, 2009. **834.3(Sal) Gom**
- ☞ Guillén Acosta, Carmelo. *La Obra poética de Pedro Salinas*. Madrid: Ciclo, 1991 **834.3(Sal) Gui**

Consulteu el nostre bloc literari: www.llegeixbarcelona.net